

ỦY BAN BẢO VỆ SỰ VỆ TOÀN LÃNH THỔ

TUYÊN CÁO số 2

về diễn biến mới tại Biển Đông.

(tiếp theo Bản Tuyên Bố ngày 10 tháng 8, 2010 vừa qua về tình hình Biển Đông)

Cũng cần nhắc lại rằng vào tháng 3, 2010, thứ trưởng ngoại giao Trung Cộng (TC) là Cui Tiankai đã công khai báo cho Thứ trưởng Ngoại giao Hoa Kỳ James Steinberg và Giám đốc các vấn đề châu Á tại Hội đồng An ninh Quốc gia Mỹ Robert Jeffrey trong một buổi viếng thăm chính thức tại TC, có mặt của Ủy viên Quốc vụ viện Đối Bình Quốc và Bộ trưởng Ngoại giao Dương Khiết Trì rằng chủ quyền của TC trên Nam Hải (Biển Đông của Việt nam) là “quyền lợi cốt lõi”. TC coi quyền lợi này ngang bằng với quyền lợi của chúng ở Đài Loan, Tân Cương và Tây Tạng. Sự công bố chính thức chính sách mới này cho hai viên chức của Mỹ biết trong buổi họp có tính cách long trọng như vậy là một quyết tâm mới của TC thách đố trực tiếp với Hoa Kỳ. TC tự coi là chủ Biển Đông của Việt nam, và như thế bảo Mỹ không được lui tới hay “xâm phạm.”

Ta cần kiểm điểm lại một số sự kiện:

A. Về phía Mỹ:

Trong tình thế mà bá quyền TC trực tiếp thông báo về chủ quyền trên Biển Đông cho Mỹ mà TC coi là kẻ thù nguy hiểm nhất có thể làm cản trở sự bành trướng của chúng khắp nơi trên thế giới, Mỹ bị dồn vào một vị trí phải có một thái độ và hành động để bảo vệ quyền lợi của mình không những tại Biển Đông và cả tại vùng Thái Bình Dương.

Tại Hội Nghị An Ninh Khu Vực ASEAN tại Hà nội vào cuối tháng 7 vừa qua, Mỹ bác khước thẳng thường quyền lợi cốt lõi của TC. 12 quốc gia tham dự hội nghị ủng hộ lập trường của Mỹ. Trong số này có CHXHCNVN. Rồi, Mỹ cùng Nam Hàn tổ chức tập trận trên Hoàng Hải và tàu chiến của Mỹ vào Việt Nam, như đã nói trong Tuyên cáo 1. Tiếp theo đó, Mỹ cung cấp viện trợ quân sự và khuyến khích các quốc gia trong khối ASEAN, và một số quốc gia khác trong toàn vùng đứng ra bảo vệ lãnh thổ của mình, chống lại chủ nghĩa bá quyền của TC.

Ngày 18 tháng 8 vừa qua, Đô đốc Robert Willard, Tổng tư lệnh Hải Quân Hoa Kỳ vùng Thái Bình Dương đến Phi Luật Tân cam kết với Tổng tham mưu trưởng Quân Đội Phi là Ricardo David về viện trợ và huấn luyện quân sự cho Phi Luật Tân để bảo vệ lãnh thổ Phi. Nhiều quốc gia khác đã nhận viện trợ của Mỹ. Một liên minh quân sự đã thực sự thành hình chống lại chủ nghĩa bá quyền TC do Mỹ cầm đầu. .

B. Về Phía TC:

Phản ứng của TC được ghi nhận như sau: Su Hao trong Nhân Dân Nhật Báo của TC, số ra ngày 20 tháng 8, nhân việc viện trợ của Mỹ cho Phi với lời lẽ qui trách nhiệm, ám chỉ rằng Mỹ là thủ phạm gây ra bất ổn trong vùng. Su Hao nói: hiện nay sự hợp tác [giữa TC và các quốc gia trong vùng] tại Biển Đông đang phát triển thuận lợi, rằng tình hình tại đây hòa bình, ổn định và phát triển tốt...., rằng việc Mỹ khuyến khích, cam kết viện trợ quân sự cho các quốc gia trong toàn vùng Đông Nam Á, thêm vào đó có cả Ấn Độ, Úc, Nhật, Đại Hàn và Đài Loan để họ bảo vệ lãnh thổ là chống lại chủ trương của TC và làm cho tình hình tốt đẹp đó xấu đi. Su Hao tố cáo rằng các nước lớn bên ngoài khu vực tham gia vào Biển Đông đã gây ra không khí căng thẳng mới.

Trên nhân dân Nhật báo hôm 17/08 có bài nhận định của biên tập viên kỳ cựu Li Hongmei đã gọi đích danh VC, cảnh cáo nghiêm khắc, nhắm chủ đích ngăn chặn VC đi theo Mỹ: "Việt Nam không nên đùa với lửa", với ý nghĩa là VC không được đi theo Mỹ để chống lại chủ trương bành trướng của TC. Đó là điều nguy hiểm. Ngoài lời cảnh cáo nặng lời và trích thượng trên, Li Hongmei còn đe dọa mạnh mẽ, trực tiếp với giọng điệu hằn học, không khoan nhượng với VC: "...Có lẽ Việt Nam cần nhận thức rằng bị kẹt giữa hai cường quốc là một trò chơi nguy hiểm... Nếu cứ tiếp tục kích động các nước lớn đối chọi nhau thì không ai khác ngoài Việt Nam sẽ phải hối hận trước." "...hành động của Việt Nam lúc này là rất ích kỷ, chỉ biết đến mình... và đồng thời quá đề cao chiếc ô dù bảo trợ của Chú Sam."

Ở một đoạn khác của bài báo, Li Hongmei răn đe đến mạng sống của lãnh đạo VC: "...Việt Nam nên từ bỏ ảo tưởng rằng nếu có bảo trợ của hải quân Mỹ thì muốn làm gì ở Biển Đông cũng được. Giả sử Trung Quốc và Việt Nam có xung đột vũ trang, thì không một hàng không mẫu hạm của bất cứ quốc gia nào có thể bảo đảm an toàn cho Việt Nam." Hết đe dọa, tác giả bài báo lại vuốt và lôi kéo VC vào phe TC để đối đầu với một liên minh thế giới đã thành hình do Mỹ lãnh đạo, khi nói rằng : "sự xích lại giữa hai nước cựu thù Hoa Kỳ - Việt Nam sẽ phải trả giá đắt. Tốt nhất, hãy giữ quan hệ xây dựng với Trung Quốc."

C. Vị trí của VC trong vụ Biển Đông:

VC nghĩ gì và làm gì? 2 viên chức VC đã đại diện CHXHCNVN giải quyết vấn đề này:

1). Nguyễn Chí Vịnh, Trung tướng - mọi người đều biết rằng, y là một người mà Trung cộng tín nhiệm nhất, đã vất vả mới được đưa vào vị trí then chốt về quốc phòng an ninh, nay là Thứ trưởng quốc phòng, vì có các chống đối mạnh mẽ của cả một hàng ngũ lãnh đạo 'cách mạng cựu trào', công thần của đảng. Theo tính toán của TC, Vịnh được dự trù thay thế Bộ trưởng quốc phòng Phùng quang Thanh, và còn tiến lên cao hơn nữa là Tổng Bí Thư, ĐCSVN.

Trong mấy ngày vừa qua, dù ở chức vụ cấp thấp, nhưng Vịnh đang đóng vai trò lán át, thực hiện các quyết định quan trọng thay mặt cho Đảng CSVN về an ninh quốc phòng với các đối tác quốc tế .

Theo báo chí, sáng ngày 17 tháng 8, Nguyễn Chí Vịnh đã gặp với Robert Scher, phụ tá Bộ trưởng quốc phòng Hoa Kỳ tại Hà Nội ở cấp thứ trưởng để bàn về những vấn đề liên quan

đến chính sách quốc phòng, quan hệ quốc phòng song phương và bàn các biện pháp để tăng cường quan hệ quốc phòng hai nước. Mỹ cũng dự định tiếp tục hợp tác với Bộ Quốc phòng VC về đào tạo sĩ quan Việt cộng chuyên nghiệp tại các trường và học viện quân đội của Mỹ...

Ngoài ra, trong cuộc họp báo với tờ Quân Đội Nhân Dân ngày 8 tháng 8, Vịnh tuyên bố đã họp với 70 đại diện các nước ASEAN bàn về việc chuẩn bị cuộc họp quốc phòng vào tháng 10 tới tại Hà Nội. Vịnh loan tin «chúng tôi đã mời các bộ trưởng quốc phòng của 10 nước ASEAN cùng với 8 bộ trưởng quốc phòng các nước khác đến Việt Nam họp vào tháng 10 tới. Trong số khách mời ấy có Trung Quốc, Nhật Bản, Nam Triều Tiên và cũng có Hoa Kỳ, Nga và Úc». Nhân dịp này, Vịnh không quên cam kết công khai với TC: “Phát triển quan hệ hải quân với Trung Quốc là một hướng ưu tiên trong quan hệ đối ngoại Quốc phòng của Việt Nam, mang lại lợi ích thiết thực cho cả hai nước. Hiện nay mối quan hệ đó đã đạt được nhiều thành tựu, hai bên thường xuyên trao đổi các đoàn đại biểu cấp cao, tiến hành giao lưu sĩ quan hải quân, tuần tra chung, lập đường dây nóng và gần đây nhất đã tiến hành diễn tập cứu hộ, cứu nạn trên biển. Có thể nói, quan hệ hải quân giữa Việt Nam và Trung Quốc đã được phát triển theo đúng tinh thần quan hệ đối tác chiến lược toàn diện mà lãnh đạo hai Đảng, hai Nhà nước đã cam kết.”

Với cam kết như trên thấy vẫn chưa đủ, ngày 22 tháng 8, Vịnh sang TC gặp Bộ trưởng quốc phòng Lương Quang Liệt và sau đó phát biểu trước báo chí, Vịnh nhấn mạnh rằng mối quan hệ quốc phòng giữa hai nước láng giềng là "tốt đẹp", và tuyên bố chính sách "ba không" của VC. Đó là « không tham gia các liên minh quân sự, không là đồng minh quân sự của bất kỳ nước nào, không cho bất cứ nước nào đặt căn cứ quân sự ở Việt Nam và không dựa vào nước này để chống nước kia. » Qua Nguyễn chí Vịnh, Đảng CSVN đã tái xác định vị trí mới của Đảng này vì những đe dọa của TC và đã thay đổi hẳn lập trường so với những gì mà người ta đã thấy xảy ra tại Hội Nghị ASEAN trước đó mấy tuần.

Như vậy, Đảng CSVN qua Nguyễn chí Vịnh nhất quyết tỏ ra trung thành với chủ trương bành trướng mà TC đưa ra, dứt khoát từ bỏ lập trường liên minh với Hoa Kỳ và các quốc gia khác trong hội nghị ASEAN. Dù có cam kết như trên, VC đã rõ rệt e ngại về các cảnh cáo nghiêm khắc của TC vì bị kết tội là phản bội và có thể vẫn còn nhớ tới điều mà Đặng Tiểu Bình trước đó đã gọi VC là quân phản phúc, và dạy VC một bài học về tội phản bội vào năm 1979. Và lần này lưỡi gươm của TC vẫn còn lơ lửng trước mắt VC.

2. Ủy Ban Chỉ Đạo Hợp Tác Song Phương Việt – Trung (UBCD).

TC có một cơ chế được thiết lập công khai để kiểm soát VC và thi hành kế hoạch của chúng trên lãnh thổ VN, ngoài an ninh, quốc phòng. Đó là UBCĐ. Ủy Ban này được thiết lập từ 2006 để chỉ đạo, phối trí sự hợp tác giữa TC và VC. Hợp tác cái gì? Vì là 2 Đảng anh em, vì là hai quốc gia cùng theo Xã Hội Chủ Nghĩa, nhất là ai cũng biết toàn thể nhân dân Việt nam, kể cả một đa số lãnh đạo hàng đầu của Đảng, tại chức hay đã về hưu, có nhiều 'dị ứng' và quyết liệt chống lại với âm mưu bá quyền, đầy tham vọng bành trướng của nhà Hán, TC cần có Ủy Ban do người Việt nam thi hành các dự án của TC để giúp đạt mục tiêu của TC tại Việt nam trong mọi lãnh vực được trôi chảy, êm thấm theo nguyên tắc 16 chữ vàng và 4 tốt mà TC đề ra trước đây.

Cũng như Vịnh, ngày 1/7,2010 , Phó Thủ tướng kiêm Bộ trưởng Ngoại Giao Việt Nam, Phạm Gia Khiêm đã đến Bắc Kinh . Khiêm cùng với Ủy viên Quốc vụ viện TC, Đới Bình Quốc, đồng chủ tọa buổi họp để chỉ đạo công tác hợp tác song phương Việt-Trung . Cuộc họp này xảy ra ngay trước hội nghị An Ninh Khu Vực ASEAN được tổ chức tại Hà nội. Có lẽ sợ VC xé rào nghĩa là đi theo Mỹ trong Hội Nghị ASEAN chống lại lập trường của TC, TC cần phải có biện pháp ngăn chặn những gì xảy ra trong nội bộ Việt nam, trong chính quyền

và trong dân chúng, và đó là lý do sự có mặt của Phạm gia Khiêm tại TC vì Khiêm là người chịu trách nhiệm trong lãnh vực này.

Theo Tân Hoa Xã, Phó Thủ tướng Phạm Gia Khiêm khẳng định Việt Nam sẵn sàng hợp tác với Trung Quốc giải quyết thích hợp các vấn đề lãnh hải dựa trên tình hình chung của mối quan hệ song phương, tình hữu nghị giữa nhân dân hai nước, và nhu cầu duy trì sự ổn định, đồng thời sẵn sàng tăng cường hợp tác với Bắc Kinh trong nhiều lĩnh vực khác, dĩ nhiên là về mặt hành chánh, xã hội và chính trị trước tình thế mới. Dù cam kết hợp tác 'giải quyết thích hợp' với TC về vấn đề Biển Đông, Khiêm lại có hành vi không 'thích hợp' tại Hội Nghị ASEAN. Sự phản trắc đã manh nha. Đó là nguyên do Khiêm bị Dương Khiết Trì "mắng" tại Hội Nghị này.

x

Về vụ Biển Đông, qua báo chí của Hoa Lục, ta cần phải phân tích phản ứng của TC về hành vi của VC nhân vụ Việt cộng theo chân 12 quốc gia tham dự Hội Nghị An Ninh Khu Vực ASEAN họp tại Hà nội khi CHXHCNVN ủng hộ lập trường của Mỹ.

TC đưa ra những cảnh cáo, đe dọa một cách nghiêm khắc, trực tiếp, công khai như trên, ngoài lời hạ nhục VC trước sự hiện diện của 27 Bộ trưởng Ngoại Giao tham dự buổi họp.

1. Đảng CSVN bị TC coi là "giặc chiếm đất".

"Giặc VC" (danh từ của TC dùng để chỉ VC) đã chiếm các đảo ở Tây Sa (Trường Sa của Việt nam). Vì có sự chiếm đóng 'bất hợp pháp' của giặc (VC), nên TC đưa tàu hải quân xuống "chiếm lại" 6 đảo đá ngầm vào tháng 3 năm 1988. Khi đến chiếm các đảo này, TC bắn, giết 64 lính hải quân của CHXHCNVN mà TC biết rõ lính hải quân ấy đang làm nhiệm vụ tiếp tế, cung cấp lương thực, nước uống cho một số quân nhân đang đóng trên đảo. Công tác như thế của họ đã kéo dài một cách bình yên cả chục năm nay. Họ không ở trong vị trí chiến đấu bảo vệ lãnh thổ của tổ tiên như hải quân VNCH vào tháng 1 năm 1974. Hình video do TC phổ biến cho biết lần này 64 hải quân đó đang lội vào đảo đá ngầm Gạc Ma (Johnson), đi thành một hàng dọc, có người trên đầu có đội một vật dụng gì, tay không mang súng. Mực nước biển ở ngang thắt lưng của một số lính; ở một chỗ khác, lính hải quân phải bơi vì mực nước biển rất sâu, người ta chỉ trông thấy đầu của họ ở trên mặt nước. Bất thình lình, một số tàu hải quân TC xuất hiện và sử dụng vũ khí nặng như trọng pháo, súng máy, từ xa ồ ạt bắn vào họ như mưa, thay vì vớt họ lên và đuổi họ về đất liền. 64 lính này không chuẩn bị và cũng không ở tư thế chiến đấu bảo vệ lãnh thổ. Ngay giữa biển khơi, họ không có đường chạy trốn vì bị đánh úp bất ngờ, không có vũ khí trong tay để bắn trả, không có nơi trú ẩn. Họ là mục tiêu cho địch bắn giết và đích thực là nạn nhân của chính sách của Đảng CSVN. Và hành động dã man đó của TC là biểu tượng cho 'kế sách' truyền thống trong thủ đoạn bành trướng của nhà Hán. ĐCSVN phải chịu trách nhiệm về sự hy sinh vô nghĩa của họ.

2. Đảng Cộng sản Việt nam bị gọi là "quân phản trắc".

TC cho là đã "giúp" đỡ Đảng CSVN - trong ý nghĩ là nhờ TC mà VC đã thành công, chiếm được chính quyền ở Việt nam. Kể chịu ơn, nay lại không trung thành, phản lại chủ, lại công khai đứng về phe Mỹ trong Hội Nghị ASEAN.

Trong tinh thần đó, Nông Đức Mạnh dù có tự thú là người Choang, một bộ lạc của Trung Hoa ở Quảng Tây được gây dựng để lãnh đạo VC, Đỗ Mười, Lê đức Anh, Nguyễn tấn Dũng,

Trương tấn Sang, Nguyễn minh Triết, Lê khả Phiêu, Võ văn Kiệt (đã chết), Nguyễn phú Trọng, Lê hồng Anh, Phùng quanh Thanh, Tô huy Rứa, Trần đức Lương, Phan văn Khải, v.v... và với những kẻ thừa hành cấp dưới như Phạm gia Khiêm, Nguyễn chí Vịnh đã và đang 'lăn xả' vào để lập công hay cam kết thi hành nhiệm vụ của kẻ đóng vai trò Thái Thú của Trung cộng vẫn không được TC tin. TC e ngại vì các thái thú ấy trong tình thế mới có thể 'phản bội' vì đã và đang 'bắt tay với kẻ thù của TC là Mỹ', 'sử dụng Mỹ làm cây dù che chở', kể cả 'bảo vệ sinh mạng' nữa. Đó là lý do mà TC phản ứng gay gắt mà không ai có thể nghĩ tới. Tuyên bố của TC trích dẫn trên đây mang đầy đủ ý nghĩa ấy.

Báo chí TC có nói tới trừng phạt. Câu hỏi là trong tinh thần này, TC quan niệm như thế nào khi nói về trừng phạt VC? Về lần trừng phạt ĐCSVN năm 1979, Đặng tiểu Bình chỉ nói là dạy Việt nam một bài học, vì đã phản bội, đi theo Liên Bang Sô Viết, chống lại TC. Lần này, lời lẽ thô bạo, cục cằn nhưng không thiếu nghiêm khắc, xuất phát từ cửa miệng của vài kẻ trong báo chí chính thức của TC :

Trong bài của Vũ cao Đàm dịch báo TC và đăng trên Bauxite, ngày 18 tháng 5 năm 2010 có câu kết luận là *"Việt Nam - Vật tế cờ cho trận chiến thu hồi Nam Sa"* [*"Sát Việt khẩu vi Nam Sa chi chiến tế kỳ đăng"* đăng trên mạng của Trung cộng ngày 9 tháng 1, 2010]. Bài đó đã nói rõ là phải giết bọn giặc Việt Nam để làm vật tế cờ trong trận chiến thu hồi Nam Sa. (Cước chú: dịch giả đã lịch sự khi dịch chữ 'khẩu' là giặc. Chữ này có một ý xấu hơn là 'giặc' từ chữ 'tặc' mà ra. Đó là đồ /quân ăn cướp, như người Việt thường nói 'phường thảo khấu'.) Đây là chi tiết liên hệ của bài viết: *"Quần đảo Nam Sa (Việt Nam gọi là Trường Sa) vốn dĩ là chuỗi ngọc trai lấp lánh của đất mẹ Trung Hoa, nhưng lại bị nhiều kẻ trộm cắp (thảo khấu), muốn chiếm đoạt, giành giật, việc này chỉ làm phân tán đi ánh hào quang của chuỗi ngọc trai mà thôi. Trong số các đảo bị các nước chiếm đoạt, bọn Việt Nam kiêu ngạo, vong ơn bội nghĩa đã ráo riết chiếm đóng quần đảo với số lượng nhiều nhất."*

Nội dung đoạn này đề cập tới "tội danh", "thủ phạm" và "hình phạt". Ta phải phân tích những vấn đề này để hiểu về ý định TC :

1. Tội danh: VC bị qui kết 2 tội: vong ân bội nghĩa và chiếm đóng đảo (trái phép) - về tội vong ân bạc nghĩa. Hồ chí Minh và các thế hệ lãnh đạo Đảng CSVN vay nợ quá nhiều Trung Cộng, kể cả nợ tiền bạc, viện trợ quân trang quân dụng, công lao giúp đánh bại 2 đế quốc hàng đầu của thế giới, và giúp chiếm được chính quyền, công lao giúp xây dựng xã hội chủ nghĩa, v.v... Nay chúng phản lại chủ: "công khai đi với kẻ thù" của Trung quốc là Mỹ, "khích động các nước lớn đối chọi nhau", "ích kỷ, chỉ biết đến mình"... , 'quá đề cao chiếc ô dù bảo trợ của chú Sam' .. "để bảo vệ an toàn. - Còn về tội chiếm đảo. Hiện nay, CHXHCNVN có quân đội chiếm giữ 21 đảo thuộc Trường Sa của Việt nam. Đảo lớn nhất là đảo Trường Sa của quần đảo Trường Sa. Các đảo này thuộc quyền sở hữu của Việt nam. Suốt thời kỳ Pháp thuộc, người Pháp quản trị các đảo ấy. Khi Pháp rời Việt nam, Quốc Gia Việt nam , rồi Việt nam Cộng Hòa kế thừa quản trị, có đưa quân ra trấn giữ cho đến khi Việt cộng chiếm chính quyền vào năm 1975. CHXHCNVN kế tục công việc chiếm đóng các đảo này.

2. Ai là thủ phạm? Bài báo nói rằng thủ phạm là 'giặc Việt nam' hay 'bọn Việt nam.'

a) *Ý định phạm pháp:* Khi nói tới kẻ phạm pháp, các luật gia trước hết phải nêu câu hỏi về 'ý định phạm pháp' của thủ phạm. Bài báo viết: - Việt nam tăng cường phát triển lực lượng hải quân, không quân để đối đầu với ta (Tàu cộng). Việt Nam là bọn tham lam, kiêu ngạo, vô lễ, tuyệt đối không thể thông qua đàm phán để chiếm lại quần đảo Nam Sa, không chiến đấu thì không thể thu hồi lại biên cương quốc thổ. - Và các hành vi 'phản bội' của VC đã lộ rõ ý định ấy khi lãnh đạo VC mua tàu Kilo, máy bay Sukhoi, và nay cho hàng không mẫu hạm George Washington vào Đà Nẵng, tàu John Mc Cain vào Tiên Sa và phản lại TC bằng cách đi theo

Mỹ trong Hội Nghị An Ninh Khu Vực ASEAN cuối tháng 7 tại Việt nam, mua thiết bị quân sự của Pháp, v.v...

Bài báo nói rằng 'bọn giặc Việt nam' hay có chỗ nói 'bọn Việt nam' là thủ phạm. Chúng phạm các tội: 'vong ân bội nghĩa' và 'đã chiếm đảo' (của TC).

b) *Cần phải minh định rõ ai 'kẻ phạm pháp'* vì TC dùng nhóm danh từ 'giặc Việt nam' hay có chỗ nói 'bọn Việt nam'. Nhóm chữ này không xác định rõ ai là thủ phạm, vì có 2 nhóm khác nhau có thể là thủ phạm: Nhân Dân Việt nam hay ĐCSVN?

1). Nhân dân Việt nam? TC có ý định dùng chữ 'bọn Việt nam' hay 'giặc Việt nam' đồng nghĩa với toàn thể nhân dân Việt nam và coi họ là thủ phạm? Nếu ai có ý định đó, thì ta có thể phản bác:

(a) Về tội chiếm đảo. Nhân dân Việt là những người bị trị, bị VC áp bức, không được coi là một đơn vị hay một tập thể, không có vũ khí trong tay. ĐCSVN đã và đang đàn áp một cách dã man đối với ai đòi bảo vệ lãnh thổ và lãnh hải. Đảng này theo lệnh quan thầy là TC, thi hành chính sách đàn áp ấy đối với họ. Họ không được quyền bảo vệ lãnh hải, thì làm sao chiếm đảo được. Ngay cả khi ngư dân Việt cũng không được quyền hành nghề trên lãnh hải Việt nam để sinh sống. Họ dùng thuyền gỗ ra biển khơi đánh cá, bị tàu hải quân TC bắn giết, bắt giam và cướp đoạt tài sản, và còn bị đòi tiền chuộc mạng vì tội "vi phạm lãnh hải". Vậy nhân dân Việt nam không thể và cũng không phải là bọn Việt nam hay giặc Việt nam trong tình thế này. Do đó, họ không là thủ phạm chiếm đảo.

(b) Về tội vong ân bội nghĩa. Nhân dân Việt nam có là thủ phạm của tội này không? Câu trả lời là Nhân dân Việt nam đâu có bao giờ vay mượn gì của TC, nên không có nợ nần gì với TC. Vì vậy nếu qui trách cho nhân dân Việt nam phạm tội "vong ân bội nghĩa" để trừng phạt bằng tội bị 'giết' (tử hình) là một điều không thể chấp nhận được. Ngược lại Trung hoa đã nợ nhân dân Việt nam rất nhiều qua 1,000 năm đô hộ. Nhân dân Việt nam chưa hỏi tội TC thì thôi.

Đảng CSVN với các hành vi mờ ám trong bao nhiêu năm từ thời Hồ chí Minh, cấu kết với TC nếu có vay mượn thì đó là trách nhiệm của ĐCSVN. Nếu có phản phúc, vong ơn bội nghĩa là chuyện của ĐCSVN. Tuy nhiên có câu hỏi là liệu Việt cộng có thể tìm cách đổ các tội 'vong ân bội nghĩa' cho nhân dân Việt nam, nghĩa là đã phản bội TC để 'nhân dân Việt' chết thế cho chúng? Bất cứ một hành động nào của chúng kể cả cướp đất của dân thường như hiện nay, chúng luôn biện hộ là vì nhân dân hay nhân danh nhân dân. Không cần phải dài dòng phân tích. Không ai có thể xác định được cả một tập thể 87 triệu người, không kể hơn 2 triệu ở hải ngoại là mục tiêu trong trường hợp này. Do đó, toàn thể nhân dân Việt nam không thể bị cắt nghĩa rằng họ là bọn Việt nam vong ân bội nghĩa được. Tóm lại, nhân dân Việt nam không liên hệ gì với các vay nợ trên.

2). Bọn Việt nam hay giặc Việt nam trong Bài báo ở đây đích thực là Đảng CSVN hay CHXHCNVN, mà ta gọi tắt là Việt cộng. Đây là vấn đề về mối liên hệ giữa 2 Đảng với nhau. Chúng đã có những liên lạc mờ ám, không sòng phẳng giữa 2 đảng với nhau. TC cho VC vay mượn thế nào. Đâu có ai biết. Nhân dân Việt nam (về sau) biết Đảng CSTH giúp Đảng CSVN cướp chính quyền của chính phủ quốc gia Trần trọng Kim bằng cách lừa bịp để xây dựng xã hội chủ nghĩa. Nhân dân Việt nam (cũng về sau) biết được rằng TC đưa 3 Sư Đoàn do Vị quốc Thanh sang đánh Pháp ở Điện Biên Phủ. Không ai biết vấn đề vay mượn xảy ra như thế nào, mà nay lại tố cáo là "vong ân bội nghĩa".

CHXHCNVN có quân trên một số đảo ở quần đảo Trường Sa. Có cấm cờ Đảng CSVN trên đó. Như vậy, người ta thấy có lý khi giải thích rằng danh từ Giặc Việt nam mà TC dùng đó là Đảng Cộng Sản Việt nam chiếm đảo. Tóm lại, ĐCSVN là thủ phạm.

c) Và hình phạt là gì đối với VC vì bị TC cáo buộc là 'bọn giặc' vô ân bội nghĩa và chiếm đất đai? Đó Là GIẾT. Cũng cần phải xác định là Giết Ai như đã nói trong bài báo? Là ĐCSVN, là CHXHCNVN. Với ĐCSVN, chắc không phải là giết tất cả 3 triệu đảng viên. Nhiều quá chẳng? Còn nhà Hán nếu thấy cần để đạt mục tiêu của chúng, thì chúng không ngần ngại tàn sát đâu.

Nguyên tắc mà Trì hạo Điền, Bộ trưởng Quốc Phòng TC nêu ra vào tháng 4 năm 2005 là nếu không tàn sát thì không giữ được chính quyền. Nghĩa là sau khi đã chinh phục được Việt nam, để giữ quyền cai trị lâu bền và vững chãi, cần phải thanh toán/ tận diệt các đối thủ. Tuy nhiên, chúng không thể giết hết, vì tìm ra 3 triệu người đó mất nhiều ngày giờ và chưa chắc đã kiếm ra được hết. Như vậy, toàn bộ Ban chấp hành Trung ương Đảng CSVN và những kẻ trong chính quyền sẽ là mục tiêu tức thời. Trong số này, biện pháp ấy ưu tiên là thành viên Bộ Chính Trị, trong chính quyền những người nằm trong danh sách kẻ trên. Vì hợp tác với kẻ thù của TC (là Mỹ) như vậy là một trọng tội, và hình phạt như nói trong bài báo là giết, là tử hình. TC rõ rệt không cho 'giảm khinh', nghĩa là các đóng góp cho TC trước đây, dù các đóng góp đó vô giá, như dâng các giải đất trên vùng bên giới (Hiệp ước 1999), 11520 cây số vuông Vịnh Bắc Việt (Hiệp ước 2000), dâng hiến Hoàng Sa Trường Sa (Công hàm Phạm văn Đồng, 1958), chiến dịch cho thuê rừng dài hạn tại các vùng đầu nguồn trong 18 tỉnh, giúp cho TC chuẩn bị lập các căn cứ địa và chiếm đóng toàn lãnh thổ Việt nam trong tương lai. Một số đóng góp ấy còn gồm cả công tác VC phá nát tiềm lực quốc gia của dân tộc Việt nam ngõ hầu tiêu tiềm lực chống ngoại xâm, kể cả trong lãnh vực ý thức hệ, tư tưởng, văn hóa. Cũng nên kể thêm trong danh sách này: trong vài năm nay, công tác nổi bật của Đảng CSVN thực hiện theo mệnh lệnh của TC là sử dụng toàn thể guồng máy của nhà nước CHXHCNVN như cảnh sát công an, tòa án, quân đội, đảng đoàn, báo chí để trấn áp công khai, dã man nhân dân, nhất là những ai nói đến Hoàng Sa Trường Sa..., dù nỗ lực chuẩn bị sát nhập lãnh thổ Việt nam vào Trung Hoa một cách hòa bình hay đồng hóa dân Việt vào Trung Hoa như Trường Chinh vận động từ năm 1951 chưa thành công.

x

Trước tình hình nghiêm trọng hiện nay và trước mối hiểm nguy nhân tiên cho dân tộc đã gần kề,

Ủy Ban Bảo Vệ Sự Vẹn Toàn Lãnh Thổ Long Trọng Tuyên Cáo

1. Kêu gọi những ai là người Việt, ở trong nước cũng như tại hải ngoại hãy can đảm đứng lên, cấp bách tìm các biện pháp hữu hiệu nhằm duy trì sự độc lập của dân tộc, bảo vệ chủ quyền quốc gia, chống mọi mưu toan đặt ách thống trị của Bắc phương trên đầu dân Việt. Mưu toan này ngày nay đã được thể hiện với nhiều bằng chứng rõ rệt, đặc biệt là có sự đóng góp tích cực của Đảng CSVN cho mục tiêu xâm chiếm Việt nam của TC. Công tác đóng góp ấy bắt đầu từ Hồ chí Minh cho đến nay. Các lãnh đạo VC hiện nay chính là kẻ đang thực hiện một cách quyết liệt âm mưu này của TC.

2. Mỹ đã khuyến khích và bắt đầu viện trợ cho một số quốc gia được coi là mục tiêu ưu tiên của TC để bảo vệ chủ quyền dân tộc trước sức mạnh quân sự hiện nay của TC.

Trong khối ASEAN, Nam Dương và Phi Luật Tân trong vài tuần lễ vừa qua đã được Mỹ cam kết viện trợ và huấn luyện quân sự. Mã Lai Á trước đó đã mua 35 phân lực cơ, cũng đã tiêu hơn 1 tỉ MK mua 2 tàu ngầm của Pháp. Nam Dương cũng loan báo mua tàu ngầm mới.

Phía bên ngoài ASEAN, Úc đã có kế hoạch mua và đóng thêm 9 tàu ngầm, và mua 100 phân lực cơ F 35 của Mỹ.

Trong năm vừa qua, Ấn Độ đã được Mỹ bỏ “cấm vận” về kỹ thuật nguyên tử. Mỹ đã quyết định chuyển giao kỹ thuật nguyên tử cho nước này và quốc hội hai quốc gia đã thông qua hiệp ước liên hệ. Ấn Độ hiện đang đóng thêm một hàng không mẫu hạm cho hải quân của mình để phòng thủ.

Đài Loan đã được Mỹ cung cấp máy bay tối tân nhất và đang yêu cầu Mỹ cung cấp thêm hỏa tiễn hiện đại để phòng thủ, Nhật bản đã võ trang để bảo vệ lãnh thổ...

Các quốc gia khác trong cộng đồng quốc tế như Pháp, Nga sô cũng có lập trường rõ rệt hỗ trợ cho chủ trương chống chủ nghĩa bành trướng này. Đặc biệt là Nga có hành động tích cực hơn. Nga tổ chức một cuộc thao diễn quân sự để sự phô trương sức mạnh cùng thời điểm với cuộc tập trận của Mỹ và Nam Hàn.

Tất cả các quốc gia này đã đứng trong một mặt trận được Hoa Kỳ hỗ trợ để bảo vệ độc lập và vẹn toàn lãnh thổ của mình. Một liên minh quân sự rộng khắp các nơi trên quốc tế được hình thành để dập tắt âm mưu bành trướng và tiêu diệt các kẻ gian ác bá quyền, hung hãn đã lộ diện trong việc chuẩn bị chinh phục thế giới. Ta cần nhấn mạnh rằng trong liên minh này mỗi quốc gia riêng rẽ trước hết là bảo vệ lãnh thổ của mình. Kế đó, liên minh này giữ thế liên hoàn để phòng tràn ngập biển người tới mỗi khu vực. Đây là kinh nghiệm rút ra từ trận thế chiếm II, vì lẽ kẻ gian với dân số đông đến 1.3 tỉ dù đã cho xâm nhập vào mỗi quốc gia một đạo quân thứ 5 để lũng đoạn, chiếm chính quyền. Quốc gia thành viên còn được bảo vệ chống xâm lăng từ bên ngoài trong một trận chiến qui ước. Còn chính quốc của kẻ xâm lăng thì nhiều vũ khí tối tân sẽ được sử dụng để thanh toán.

CHXHCNVN thì sao? Đảng CSVN qua đại diện là Nguyễn chí Vịnh sau khi họp với Bộ trưởng quốc phòng Lương quang Liệt trong một buổi họp báo ở Bắc Kinh loan báo chính sách **BA KHÔNG**. Chính sách này chính thức và công khai phục vụ mưu đồ bành trướng của kẻ thù của dân tộc. Nếu tìm hiểu mục đích của thái độ này trong bối cảnh toàn diện thì rõ ràng Vịnh làm theo chỉ thị của Bắc Kinh. Không liên minh với ai, gồm cả không liên minh với TC. Đây là một thái độ bề ngoài tỏ ra trung lập. Việc VC không sắp hàng với Mỹ và với các quốc gia trong ASEAN có mục đích là từ chối việc chống lại Bắc Kinh. Không cho ngoại quốc đặt căn cứ quân sự trên lãnh thổ là giúp bảo vệ mẫu quốc.

TC e rằng nếu Hoa Kỳ có một căn cứ tại Việt nam, thì đó chính là đe dọa an ninh của TC. Một căn cứ của Mỹ tại Việt nam cũng sẽ là đầu cầu được lập sẵn để từ đó tiến lên lục địa Trung Hoa. Cuối cùng là không dựa vào nước nọ để chống nước kia. Trong trường hợp này, VC không đi với Hoa Kỳ và ASEAN để chống lại hay ngăn chặn sự bành trướng của TC. Đây mới chỉ là Ba Không trong lúc mà áp lực quốc tế đang đè nặng vào VC phải có một thái độ và hành động rõ rệt.

Nhưng nếu tình thế căng thẳng trong một giai đoạn khác mà TC nghĩ cần gây ra, thì Ba Không này do sự khống chế của TC sẽ trở thành Một Có: Tay Sai của TC, lính tiền phong trong công tác chống lại toàn thể thế giới. Dĩ nhiên, con chốt tiền phong này sẽ lãnh hậu quả

trực tiếp, trong khi kẻ làm chủ yên ổn ngồi phía sau. Nếu nhìn vào bối cảnh chung hiện tại thì TC đã đạt được thành công lớn, vì đã lôi được VC vào vị trí trái ngược.

Trong tháng trước VC cùng với một số quốc gia ASEAN hợp thành một khối ủng hộ những lập trường của Hoa Kỳ được tuyên bố trong Hội Nghị An Ninh Khu Vực ASEAN về giải quyết tranh chấp chủ quyền trên các đảo trong vùng Trường Sa, và về tự do lưu thông trên Biển Đông. Chủ trương ấy làm vô hiệu hóa tuyên bố quyền sở hữu hình lưỡi bò của TC trên Biển Đông, tiêu diệt âm mưu chiếm các đảo trong vùng Trường Sa.

Nay với tuyên bố của Nguyễn chí Vịnh, VC vì sợ bị giết mặc thì không bảo vệ Biển Đông và các hải đảo nữa. Như vậy, TC đã dồn được VC vào một vị trí đứng ngoài vòng ảnh hưởng của Hoa Kỳ, nếu không nói là TC đã tách VC ra khỏi liên minh của Hoa Kỳ và các quốc gia khác trên thế giới. Hậu quả là VC sẽ bị dần dần lôi cuốn sâu đậm vào vòng ảnh hưởng của TC, gia nhập hàng ngũ TC phục vụ chủ nghĩa bá quyền để đối đầu với toàn thể thế giới.

Vô tình hay hữu ý, sáng suốt hay ngu muội, VC đã chọn con đường dẫn đến tối tăm và làm cho toàn thể dân tộc lâm vào vòng nguy khốn. Gia nhập hàng ngũ 'gian nhân' (gian nhân hiệp đảng) để chống lại cả thế giới là 'lợi ngược dòng'. Những kẻ tham vọng thống trị cả thế giới sẽ bị tiêu diệt. Tay sai sẽ không được dung thứ.

Vậy để thoát ra khỏi tình trạng nguy khốn này,

1). Một là Việt nam, cũng giống như các quốc gia khác, cần có viện trợ quân sự để cùng với đồng minh bảo vệ độc lập và toàn vẹn lãnh thổ của chính mình. Quốc gia duy nhất trên trái đất này ngày nay có thể giúp đương đầu với chủ nghĩa bành trướng Bắc Kinh là Hoa Kỳ. Để có thể nhận được viện trợ quân sự, chế độ Cộng sản tại Việt nam phải mau được giải thể. Đây là điều kiện tiên quyết để được Hoa Kỳ viện trợ quân sự. Luật lệ Hoa Kỳ là CẤM VIÊN TRỢ QUÂN SỰ CHO CÁC QUỐC GIA THEO CÔNG SẢN. Cần nói rõ là các viện trợ này là vũ khí sát thương như máy bay, xe tăng, tàu thủy... Đó là lý do mà Nguyễn minh Triết (yêu cầu viện trợ 3 chiến hạm), rồi Nguyễn tấn Dũng... trực tiếp xin viện trợ quân sự mà các tổng thống Mỹ từ chối. Hành pháp Hoa Kỳ không thể hành động vượt qua giới hạn mà luật lệ cho phép.

2). Hai là Việt nam cần phải và bắt buộc phải lập thế liên minh với các quốc gia Đông Nam Á và một số lớn quốc gia khác để có sự hỗ trợ trong việc bảo vệ độc lập và chủ quyền quốc gia, bảo vệ lãnh thổ lãnh hải. Liên minh ấy đã mở cửa, cho CHXHCNVN một cơ hội, một lối thoát. CHXHCNVN đã bước qua ngưỡng 'cửa', nay lại trốn ra. Trong thế liên minh ấy, nếu có kẻ gian ác nào có hành động xâm lăng một tấc đất của một thành viên, cả liên minh hay cả thế giới sẽ đứng ra chống lại. Chỉ đứng trong thế liên minh ấy, là đủ cho các kẻ lưu manh xảo quyệt cũng phải e dè, vì sức mạnh của thế giới đứng đằng sau. Họ đã sẵn sàng giúp. Đó là con đường duy nhất để bảo vệ đất nước và duy trì sự sống còn của chính mình. Ngược lại, làm tay sai cho kẻ gian ác, dù có dâng đất, dâng biển và chung cuộc kẻ gian ác ấy cũng không tha. Bản án dành cho kẻ "vong ân bội nghĩa" và "giặc chiếm đảo" đã được công bố và còn đó. Qui đầu chịu tội, con nhà Hán sẽ không bao giờ khoan hồng. Sức mạnh của kẻ gian ác không có là bao để đương đầu với cả thế giới, nhất là sức mạnh của Hoa kỳ. Chúng sẽ bị tiêu diệt. Vào lúc đó kẻ làm tay sai không còn chỗ dung thân./.

Làm tại California ngày 29 tháng 8 năm 2010

Đại diện: GS Nguyễn Văn Canh